

την περίοδο όταν έρθει το Μεγάλο Σάββατο οι ομάδες είναι σε εγρήγορση για τις τελευταίες ετοιμασίες. Μια βόλτα του επισκέπτη στην περιοχή είναι αρκετή για να νοιώσει τι είναι για τους Βρονταδούσους ο ρουκετοπόλεμος.

Εχουν στηθεί οι βάσεις εκτόξευσης των ρουκετών και γίνονται δοκιμαστικές «βολές» για την ακρίβεια του στόχου. Παράλληλα έχουμε και τα πειράγματα μεταξύ των αντιπάλων ομάδων με αρκετό χιούμορ αλλά και προκλήσεις.

Παλιότερα στην ενορία του Αγίου Μάρκου, το απόγευμα του Μεγάλου Σαββάτου πραγματοποιούταν παρέλαση των Αγιομαρκούσων ρουκετατζήδων με τις ρουκέτες στον ώμο, σε όλες τις γειτονιές της ενορίας. Μπροστά πήγαινε ο «μπροστάρης» καθάλα σε άλογο κρατώντας την ελληνική σημαία. Επικρατούσε μια πανηγυρική ατμόσφαιρα, κάτι σας γύρος του θριάμβου.

Αυτό το κομμάτι του εθίμου αναβίωσε από το 2002. Τώρα όμως λαμβάνουν μέρος οι ρουκετατζήδες και των δύο ενοριών, ξεκινώντας το απόγευμα του Μεγάλου Σαββάτου από το δημαρχείο με ανταλλαγή πειραγμάτων, φτάνουν στις ενορίες τους και παίρνουν θέση μάχης γι' αυτό που θα επακολουθήσει.

Ανάσταση.

Με το προειδοποιητικό σφύριγμα μιας κόρνας ξεκινούν οι «εχθροπραξίες» αργά το βράδυ με συνεχώς αυξανόμενη ένταση. Όταν χτυπήσουν οι καμπάνες για την Θεία Λειτουργία της Ανάστασης, σταματούν τις «εχθροπραξίες» για να μπορέσουν να πάνε οι πιστοί στις εκκλησίες.

Με το άκουσμα του «Χριστός Ανέστη» έχουμε το αποκορύφωμα της «μάχης». Εκατοντάδες ρουκέτες εκτοξεύονται από τις αντίπαλες πλευρές προσφέροντας ένα θέαμα μοναδικό, φανταστικό και εντυπωσιακό. Ο ουρανός γεμίζει από τις φωτεινές τροχιές των ρουκετών, κάνοντας την νύχτα μέρα. Δεν λείπουν βέβαια και οι φωνές και οι πανηγυρισμοί γαι τις όποιες επιτυχίες ώστε να συμπληρωθεί πλήρως το όλο σκηνικό.

Κυριακή του Πάσχα.

Με τον ερχομό της Κυριακής του Πάσχα οι ρουκετατζήδες ελέγχουν τις απώλειές τους κάνοντας αυτοψία ο ένας στην ενορία του άλλου. Η συνάντηση των αντιπάλων ομάδων προσφέρει έντονα πειράγματα για το ποιος είναι ο νικητής, χωρίς όμως να υπάρχει οίγουρη απάντηση και χωρίς να έχει και τόσο σημασία, αφού στον «πόλεμο» αυτό δεν υπάρχουν χαμένοι.

Ακολουθεί η «συμφιλίωση» των αντιπάλων δίνοντας τα χέρια και κλείνετε το νέο ραντεβού για την επόμενη χρονιά με θριαμβευτή την αγάπη και την φιλία.

Το πιο κάτω απόφθεγμα είναι χαρακτηριστικό του κλίματος που επικρατεί.

*Εμείς κι αν πολεμήσαμε
κακία δεν θα μείνει
την άλλη μέρα της Λαμπρής
εκλείσαμε Ειρήνη*

Πάσχα στο Λεωνίδιο

Το Λεωνίδιο ή Λενίδι, ο «Διονύσου κήπος» για τον Πausανία, μα κι ο «Σίγουρος τόπος» για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, είναι προικισμένο με ιδιαίτερη ομορφιά

που την ανακαλύπτεις γουλιά - γουλιά, σαν το παλιό καλό κρασί... Εδώ η Ανάσταση ξαναβρίσκει το πραγματικό της νόημα και οι πασχαλιές έχουν λόγο ν' ανθίζουν! Φωλιασμένο στη σκιά του Πάρωνα, το Λεωνίδιο είναι ένα γραφικό χωριό με παράδοση και ιστορία αιώνων...

Προστατευμένο στην αγκαλιά των χρυσοπόρφυρων βράχων που υψώνονται γύρω του, μας σιγοψιθυρίζει τα βαθιά κρυμμένα μυστικά του. Βγαίνοντας σεργιάνι στις γειτονιές του νιώθουμε την αρχοντική καταγωγή του. Σε κάθε καλημέρισμα των κατοίκων του βιώνουμε τη φιλοξενία του. Το Λεωνίδιο ή Λενίδι είναι η πρωτεύουσα της επαρχίας Κυνουρίας του νομού Αρκαδίας.

Για να φθάσουμε ως εδώ θα διανύσουμε μια ξεχωριστή διαδρομή, με αρκετές στροφές, αλλά με υπέροχη θέα στη θάλασσα. Ο παραλιακός δρόμος περνάει από τον Τυρό και το γραφικό λιμανάκι της Σαμπατικής. Η πρώτη εικόνα που αντικρίζουμε από τη στροφή του δρόμου είναι ο εύφορος κάμπος του Λεωνιδίου, με τα λιόδεντρα, τα οπωροφόρα και τις περίφημες τοσκώνικες μελιτζάνες. Εκεί που τελειώνει η κατάφυτη πεδιάδα και το βουνό «ομίγει» ερωτικά με τη θάλασσα, «γεννιούνται» μαγευτικές παραλίες με μεγάλα κατάλευκα βότσαλα και κρυσταλλένια νερά. Το όνομά του το οφείλει, κατά μία εκδοχή, στον Άγιο Λεωνίδα(α).

Ο ποταμός Δαφνώνας (γιος του Ποσειδώνα κατά τη Μυθολογία) χωρίζει στα δύο τον οικισμό, ενώ στα ανατολικά του βρίσκεται το γραφικό λιμανάκι της Πλάκας, το επίγειο του Λεωνιδίου, που θυμίζει αιγαιοπελαγίτικο νησί.

Εδώ αράζουν τα ψαροκάικα που προμηθεύουν καθημερινά με φρέσκα ψάρια τα παραλιακά ταβερνάκια με την υπέροχη θέα.

Στα μονοπάτια του χθες...

Σύμφωνα με τους μελετητές, σ' αυτή την περιοχή τοποθετείται η αρχαία πόλη των Βρασιών ή Πρασιών, που ήκμαζε στην αρχαιότητα, λόγω της γεωγραφικής της θέσης και του εύφορου κάμπου, το δε λιμάνι της εξυπηρετούσε εκτός από τη γύρω περιοχή και τη Σπάρτη.

Το Λεωνίδιο είναι το κέντρο της περιοχής που ονομάζεται Τοσκωνιά. Η πρώτη αναφορά για τους Τοσκώνες, απογόνους των αρχαίων Λακώνων, γίνεται την πρόωμη Βυζαντινή περίοδο.

Κατά το 18ο αι. το εμπόριο που ανθεί στον τόπο, διακινείται από το λιμάνι της Πλάκας. Την ανάπτυξη του Λεωνιδίου αυτή την εποχή μαρτυρούν και τα οχυρωμένα μανιάτικα αρχοντικά του, όπως οι Πύργοι Τοικαλιώτη (1808) και Πολυτίμου (1816), το πυργόσπιτο του Νούφρη και το αρχοντικό Γιαννούση.

Αξιόλογες εκκλησίες του τόπου είναι η Μητρόπολη (της Παναγίας), η Αγία Κυριακή (1714), η Αγία Αικατερίνη, οι Άγιοι Ταξιάρχες και η Παναγία Χατζαλιού. Σε ύψωμα βρίσκεται το εκκλησάκι του Προφήτη Ηλία. Πάνω από το Λεωνίδιο αγναντεύουν τον κάμπο και τη θάλασσα τρεις παλιοί ανεμόμυλοι.

Πολύχρωμα αερόστατα
και τοσκώνικος χορός!

Αναμφίβολα, η καλύτερη στιγμή για να επισκεφθεί κανείς το Λεωνίδιο είναι το Πάσχα. Αυτές, οπία και μαντρότοιχοι βάφονται στα κάτασπρα, τα γιορτινά. Τις ημέρες της Μεγάλης Εβδομάδας, στο γραφικό λιμανάκι της Πλάκας, που μοιάζει με αιγαιοπελαγίτικο νησί, θα απολαύσουμε τους καλύτερους θαλασσινούς μεζέδες και νποτίσιμα πιάτα, με θέα θάλασσα...

Το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής, γύρω στις 21.00, θα ακολουθήσουμε την περιφορά Επιταφίου σε μία από τις τέσσερις ενορίες του Λεωνιδίου (της Ευαγγελίστριας, που είναι η Μητρόπολη, των Τριών Ιεραρχών, της Αγίας Αικατερίνης και του Τιμίου Προδρόμου), στις γειτονιές του Λεωνιδίου. Όλοι οι Επιτάφιοι συναντιούνται στην Πλατεία Ηρώου, γύρω στις 22.00, όπου τελείται κοινή δέσση, ενώ οι μπάντες δίνουν το δικό τους χρώμα. Μετά τον Επιτάφιο, το ραντεβού κλείνεται στα ταβερνάκια της Πλάκας, για ουζάκι και θαλασσινές νοστιμιές ή μεζεδάκια με βάση την τοσκώνικη μελιτζάνα.

Μια καλή ιδέα για τη Μεγάλη Παρασκευή είναι να ανηφορίσουμε και ως το Μοναστήρι της Παναγίας της Έλωνας. Είναι χτισμένο από το 1500, ψηλά στο βουνό, στη σχισμή ενός βράχου. Στο εκκλησάκι του βρίσκεται η θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, την οποία λέγεται ότι φιλοτέχνησε ο Ευαγγελιστής Λουκάς. Η λειτουργία της Αποκαθίλωσης γίνεται μεσημέρι (γύρω στις 12). Μετά, μπορούμε να πάμε για φαγητό στο πετρόχτιστο χωριό Κοσμάς, που είναι πνιγμένο στα έλατα.

Βέβαια, αυτό που κάνει ξεχωριστό τούτες τις ημέρες το Λεωνίδιο είναι ένα μοναδικό πασχαλινό έθιμο...

Καιρό πριν, ετοιμάζονται με μεράκι και τέχνη περισσότερα εκατοντάδες αυτοσχέδια, πολύχρωμα αερόστατα για να φωτίσουν τον ουρανό του Λεωνιδίου το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου. Την ώρα που ο παπός ψάλλει το «Χριστός Ανέστη», η νύχτα παίρνει φωτιά από τα βεγγαλικά, τους δυναμίτες, κυρίως όμως από τα κόκκινα - κίτρινα ή πράσινα - μπλε αερόστατα, που αφήνονται πλέον ελεύθερα από μικρά και «μεγάλα» παιδιά να ανέβουν ψηλά στον ουρανό. Τα λόγια μοιάζουν φτωχά για να περιγράψουν αυτά που τα μάτια και η ψυχή βιώνουν μπροστά στο μαγευτικό τούτο θέαμα που δεν ξεχνιέται μια ζωή... Στις ταβέρνες του τόπου θα απολαύσουμε την παραδοσιακή μαγειρίτσα και θα τσουγκρίσουμε κόκκινα αυγά.

Την Κυριακή στην πλατεία του χωριού, στον κήπο πίσω από το Δημαρχείο, ντόπιοι και επισκέπτες ξεφαντώνουν το μεσημέρι με αρνιά στη σουβλά και άφθονο κρασί, μια αξιόπαινη προσφορά του Δήμου Λεωνιδίου.

Καλαμάτα - Για σαίτοπόλεμο

Ο σαίτοπόλεμος στην Καλαμάτα (έθιμο των μπουλουκίων όπως αλλιώς λέγεται) είναι ένας σημαντικός λόγος για να ταξιδέψετε μέχρι τη Μεσσηνιακή πρωτεύουσα. Οι συμμετέχοντες συγκεντρώνονται στο γήπεδο του Μεσσηνιακού κρατώντας τις σαίτες τους, τους χαρτονένιους σωλήνες που έχουν προηγουμένως γεμίσει με μπαρούτι και επιδίδονται σε σαίτοπόλεμο, φωτίζοντας τον ουρανό...

